

Majoratets faste Ejendomme, Bøndergodset, derunder indbefattet, ere udgaaede af Majoratsbaendet, hvilket i virkelighed ikke var tilfældet, og hvilket nu ikke er tilfældet, hvilket er vedtægtsmæssigt i 1863 d. 1. Januar i § 17. S. 1. Substitutionen i området omfatter ejendomme, som ejendom, hvilket ved tilfælde af successionsberettigede, Liniers, Udde, doer, tilfalder Staten eller den allerede bestående offentlige Stiftelse, til hvilke Statkskatten, eller vedkommende Stiftelse en Ejendelse, der, forsvarligt Majoratet i sin Tid er givet til Lehn eller efter Erekptionsbrevet kun falder i Ury til Agnater, ansættes til 50 Rd. for hver Landej Hartkorn, som overgaar til fri Ejendom, og ellers til 25 Rd. pr. Landej Hartkorn. Ved Beregningingen af disse Restitutioner tages under hensyn til hele Tondes Hartkorn, sådanne ejendomme, der ikke er i landej i 1863 d. 1. Januar, se § 8.

Når det for Justitsministeriet godtgjøres, at de i § 5 omhandlede Forhold ere ordnede, og at det i det følgende efter § 17. magte tilkomme, Statkskatten, eller en offentlig Stiftelse, ved hømmen, disse til Gode vil det af Majoratshæfdderen, paa Majoratets Begrebat stede Skjede, paa det paaghjælde Ejendomme være at forsyne med Lehnkontrolsens Approbationspaategning, d. Skjede kan, udstedes paa et templet Papir, og fordras, thiugleest, og protokolleret, inden Gebrys Erleggesse, ligesom den heller ikke bliver at være Overdragelsesafstiftet, Retten til at serholde dette Skjede kan ikke transportereres. De foran betegnede Obligationer paategninger, thiugleses samtidig med Skjedes uden Stempele og uden Betaling.

Om Majoratets Øvergang til fri Ejendom mod Substitution af en Fideikommiskapital.

Bil en Majoratsbesiddler gjøre Brug af dem ham ved § 9. hjemleder Ret, man har træffe Øverenskomst med vedkommende Hantlavere, om Berigttelsen af den Pantegjeld, som paaghjælde den, eller den Ejendomme, der ønskes frigjorte, er opnået ved vedkommende § 14. De Majoratet paaghjælde Legater, Apanager, Enkepenitenter, eller andre deslægs usædloftige aarlige Afgifter, vedblive at hefte, paa Fideikommissets, og blive Etener af den, eller den frigjorte Ejendomme, vedkommende. Kun forsvarligt disse Byrdes udelukkende paaghjælde den, eller den enkelte Ejendomme, der ønskes frigjorte, uden at hefte paa de øvrige. Dele af Majoratet vilde vere at overtage af Etener af den jeller de frigjorte Ejendomme. Tilfølde af Meningsforstillelse mellem Majoratsbesidderen, og den Berigttigede om den paaghjælde Byrdes Beskaffenhed, saavel som hvor ellers Omstændighederne opfordre til særegne Bestemmelser angaaende dens fremtidige Sifling, afgør Justitsministeren det i saa Henseende Forordne.

Han Majoratsbesidderen, optaget Laan hos Fideikommisset, eller paa Aktiver, der vedblive at være dennes Ejendom, maa han endvidere erhverve Justitsministerens Afgyrelse med Hensyn til Berigttelsen af saadan Ejeldsforhold, vedhæftet en skriftlig bestilling vedtagne Lovforslag m. m. 1871—72.